

چکیده

سه مسئله کلی درباره‌ی کوهمولوژی از یک جبرلی پوچتوان (حقیقی یا مختلط) را مطرح می‌کنیم، ابتدا تعیین دقیق اعداد بتی، سپس تعیین توزیع اعداد بتی و سرانجام تعیین کران‌های پایین خوب برای این اعداد. برای توسیع‌های یک بعدی از جبرلی هایزنبرگ اعداد بتی را دقیقاً تعیین می‌کنیم، سپس نشان می‌دهیم که برخی خانواده‌ها در این رده یک توزیع عدد بتی M -شکلی دارند و اولین مثال‌ها را با یک توزیع عدد بتی نامتعارف‌تر می‌سازیم. سرانجام ساختمان همولوژی (کوهمولوژی) برای جبرهای لی دوآبلی شکافته شدنی را بررسی می‌کنیم، به این ترتیب TRC^1 (حدس رتبه تورال) برای این دسته از جبرها را ثابت می‌کنیم.

واژه‌های کلیدی: جبرلی، کوهمولوژی، اعداد بتی.

فهرست مندرجات

۱	مقدمه	۰
۳	مقدمات و پیشنیازها	۱
۳	۱.۱ معرفی جبر لی و مثال‌هایی از آن	۳
۱۱	۲.۱ ایدآل‌ها و همریختی‌ها	۱۱
۲۰	۳.۱ مدول برای جبرهای لی	۲۰
۲۴	۴.۱ جبر لی پوچتوان	۲۴
۲۸	۵.۱ جبر پوششی جهانی	۲۸
۳۲	۲ همولوژی و کوهمولوژی جبرهای لی	۳۲
۳۲	۱.۲ تعاریف مقدماتی	۳۲

۳۸	تابعگون‌های مشتق‌شده	۲.۲
۴۵	همولوژی و کوهمولوژی	۳.۲
۴۷	توسیع‌های شکافنده	۴.۲
۵۰	تحلیل آزاد میدان زمینه	۵.۲
۵۵	جبرلی مدرج	۶.۲
۵۹		رفتار عدد بتی برای جبرهای لی پوچتوان	۳
۶۱	سه مسئله مربوط به اعداد بتی	۱.۳
۷۶	کوهمولوژی از توسیع‌های یک‌بعدی از جبرلی هایزنبرگ	۲.۳
۸۵	ارائه شیوه‌ای جدید برای TRC	۳.۳
۹۱		واژه‌نامه‌ی فارسی به انگلیسی	۴
۹۶		واژه‌نامه‌ی انگلیسی به فارسی	۵

فصل ۰

مقدمه

در سال ۱۹۴۵ آیلینبرگ و مک‌لین^۱ هنگام مطالعه‌ی گروه‌های کوهمولوژی فضاهای توپولوژیک، به ارتباط بین گروه بنیادی فضا و گروه‌های کوهمولوژی آن پی بردند و این یافته نقطه‌ی آغاز کوهمولوژی گروه‌ها شد. در همان زمان هاف^۲ با استفاده از تعاریف مستقل، همولوژی و کوهمولوژی گروه‌ها را مشابه با تعاریف جبری امروزی معرفی نمود.

کوهمولوژی جبرهای لی اولین بار در سال ۱۹۴۸ توسط شوالیه^۳ و آیلینبرگ معرفی گردید. هدف آن‌ها محاسبه گروه‌های کوهمولوژی یک گروه لی فشرده (از دیدگاه توپولوژیکی) با استفاده از جبر لی وابسته به آن بود. آن‌ها ایده خود برای این کار را از مقاله کارتان^۴ و درام^۵ در سال ۱۹۲۸، که در مورد ارتباط گروه‌های کوهمولوژی یک گروه لی و جبر لی وابسته به آن بود، اتخاذ کرده بودند.

در فصل اول، تعاریف مورد نیاز از جبرهای لی برای مطالعه‌ی این پایان‌نامه گردآوری

Eilenberg-Mac Lane^۱

Hopf^۲

Chevalley^۳

Cartan^۴

De Rham^۵

شده است. این فصل مشتمل بر پنج بخش می باشد. پس از ارائه بعضی تعاریف و نتایج مقدماتی درباره ی جبرهای لی، مطالبی درباره ی جبر پوششی جهانی یک جبر لی ارائه می شود.

در فصل دوم، مقدمات همولوژیکی این پایان نامه که در فصل بعد مورد استفاده قرار می گیرد آورده شده است. در بخش های پایانی این فصل گذری کوتاه بر کوهمولوژی از یک جبر لی خواهیم داشت.

در فصل سوم، سه مسئله مربوط به اعداد بتی را مطرح می کنیم. سپس کوهمولوژی از توسیع های یک بعدی از جبر لی هایزنبگ را محاسبه می کنیم و در نهایت همولوژی (کوهمولوژی) را برای جبرهای لی دوآبلی شکافته شدنی بررسی می کنیم.

فصل ۱

مقدمات و پیشیازها

در این فصل، تعاریف و مفاهیم ابتدایی مورد نیاز برای مطالعه این پایان‌نامه گردآوری شده است. این فصل مشتمل بر پنج بخش می‌باشد. در بخش اول، بعضی از تعاریف و مفاهیم ابتدایی درباره‌ی جبرهای لی آورده شده است. در بخش دوم، همریختی از یک جبر لی را تعریف می‌کنیم و قضایای یکرختی را بیان می‌کنیم. در بخش سوم جدول روی یک جبر لی را معرفی می‌کنیم. در بخش چهارم جبرهای لی پوچتوان را معرفی می‌کنیم. در بخش پنجم نیز جبر پوششی جهانی یک جبر لی را با یک روش ساختاری بیان می‌کنیم. مطالب این فصل از مراجع [۱۱]، [۲۴]، [۱۴] و [۲۱] جمع‌آوری شده است.

۱.۱ معرفی جبر لی و مثال‌هایی از آن

در این بخش، گذری کوتاه بر برخی تعاریف و نتایج اولیه‌ی جبرهای لی خواهیم داشت که در بخش‌های آتی مورد استفاده قرار می‌گیرند. در ابتدا به تعریف جبر لی و ارائه‌ی مثال‌هایی از آن می‌پردازیم.

تعریف ۱.۱.۱ فرض کنید V یک فضای برداری روی میدان K باشد. در این صورت نگاشت $f : V \times V \rightarrow V$ یک نگاشت دو خطی نامیده می‌شود هرگاه به ازای هر $x, y, z \in V$ و هر $a, b \in K$

$$\text{الف) } f(ax + by, z) = af(x, z) + bf(y, z),$$

$$\text{ب) } f(x, ay + bz) = af(x, y) + bf(x, z).$$

تعریف ۲.۱.۱ فرض کنید A یک فضای برداری روی میدان K باشد. در این صورت هرگاه نگاشتی دوخطی مانند f روی A تعریف شده باشد، A یک جبر روی K یا به اختصار یک جبر نامیده می‌شود. هرگاه تردیدی در مورد وجود f وجود نداشته باشد، $f(a, b)$ به اختصار با ab نشان داده می‌شود و به آن ضرب دو عضو a و b می‌گوییم. A یک جبر شرکت‌پذیر نامیده می‌شود هرگاه به ازای هر $a, b, c \in A$ داشته باشیم $(ab)c = a(bc)$.

تعریف ۳.۱.۱ فرض کنیم F یک میدان باشد. یک جبر خطی بر روی میدان F فضای برداری مانند V بر روی F همراه با عملی اضافی به نام ضرب برداری است که هر جفت از بردارهای α و β از V را به بردار $\alpha\beta$ از V به نام حاصل ضرب α و β چنان وابسته می‌سازد که

الف) ضرب شرکت‌پذیر است:

$$\alpha(\beta\gamma) = (\alpha\beta)\gamma,$$

ب) ضرب نسبت به جمع پخش‌پذیر است:

$$\alpha(\beta + \gamma) = \alpha\beta + \alpha\gamma, \quad (\alpha + \beta)\gamma = \alpha\gamma + \beta\gamma,$$

پ) به ازای هر اسکالر c از F

$$c(\alpha\beta) = (c\alpha)\beta = \alpha(c\beta).$$

تعریف ۴.۱.۱ فضای برداری L روی میدان K همراه با نگاشت دوخطی $[-, -] : L \times L \rightarrow L$ که $(x, y) \mapsto [x, y]$ ، یک جبر لی^۱ روی میدان K نامیده می‌شود هرگاه به ازای هر $x, y, z \in L$ در شرایط زیر صدق کند:

$$\text{الف) } [x, y] = -[y, x] \text{ (پادتقارنی)}$$

$$\text{ب) } J(x, y, z) := [[x, y], z] + [[y, z], x] + [[z, x], y] = 0 \text{ (اتحاد ژاکوبی^۲)}.$$

$[x, y]$ حاصلضرب لی (یا جابجاگری یا براکت لی^۳) x و y نامیده می‌شود. جبر لی L از بعد متناهی نامیده می‌شود هرگاه L به عنوان فضای برداری از بعد متناهی باشد.

نکته ۵.۱.۱ در تعریف بالا شرط (الف) با شرط $[x, x] = 0$ به ازای هر x معادل است زیرا هرگاه (الف) برقرار باشد، قرار می‌دهیم $x = y$ و می‌بینیم که هرگاه مشخصه‌ی میدان K مساوی ۲ نباشد آنگاه داریم $[x, x] = 0$. برعکس هرگاه به ازای هر $x \in L$ ، $[x, x] = 0$ باشد، آنگاه داریم:

$$0 = [x + y, x + y] = [x, x] + [x, y] + [y, x] + [y, y] = [x, y] + [y, x]$$

$$\text{پس } [x, y] = -[y, x].$$

مثال ۶.۱.۱ فرض کنید A یک جبر شرکت‌پذیر باشد. اگر به ازای هر $a, b \in A$ ، قرار دهیم:

$$[a, b] = ab - ba,$$

به سادگی بررسی می‌شود که A همراه با این ضرب دارای ساختار جبر لی می‌باشد. جبر

^۱ Lie algebra

^۲ Jacobi identity

^۳ Lie bracket or commutator

لی با این ساختار را با $\mathcal{L}A$ نمایش می‌دهیم. آدو^۴ نشان داد که هر جبر لی روی میدانی از مشخصه صفر را می‌توان به عنوان زیرجبری از چنین جبر لی ای در نظر گرفت.

مثال ۷.۱.۱

الف) فرض کنید $\mathfrak{gl}(n, K)$ فضای ماتریس‌های $n \times n$ روی میدان K باشد. به ازای هر $A, B \in \mathfrak{gl}(n, K)$ حاصل ضرب لی این دو عضورا به شکل زیر در نظر بگیرید:

$$[A, B] = AB - BA,$$

بنابر مثال قبل $\mathfrak{gl}(n, K)$ همراه با ضرب فوق دارای ساختار جبر لی روی میدان K می‌باشد. در ضمن AB همان حاصل ضرب معمولی ماتریس‌های A و B است.

ب) فرض کنید V یک فضای برداری روی میدان K باشد. $\mathfrak{gl}(V)$ مجموعه‌ی همه‌ی تبدیلات خطی از V به V ، با ضرب زیر دارای ساختار جبر لی است:

به ازای هر $f, g \in \mathfrak{gl}(V)$

$$[f, g] = f \circ g - g \circ f.$$

تعریف ۸.۱.۱ فرض کنید L یک جبر لی باشد. در این صورت نگاشت خطی $f: L \rightarrow L$ یک مشتق‌گیری^۵ از L نامیده می‌شود هرگاه به ازای هر $x, y \in L$ داشته باشیم:

$$f([x, y]) = [x, f(y)] - [f(y), x].$$

به ازای هر $x \in L$ مشتق‌گیری adx ، به ازای عضو دلخواه $y \in L$ با ضابطه‌ی

Ado^۴
Derivation^۵

$$adx(y) = [x, y],$$

یک مشتق‌گیری داخلی^۶ L نامیده می‌شود. فضای همه‌ی مشتق‌گیری‌ها و مشتق‌گیری‌های داخلی L را به ترتیب با $Der(L)$ و $Ad(L)$ نشان می‌دهیم. این دو فضا با ضربی مشابه قسمت (ب) مثال بالا دارای ساختار جبر لی هستند.

مثال ۹.۱.۱ فضای برداری \mathbb{R}^3 را در نظر بگیرید. به سادگی بررسی می‌شود که \mathbb{R}^3

همراه با ضرب تعریف شده‌ی زیر دارای ساختار جبر لی می‌باشد:

به ازای هر $X = (x_1, x_2, x_3)$ و هر $Y = (y_1, y_2, y_3)$ در \mathbb{R}^3 ,

$$[X, Y] = X \times Y = (x_2 y_3 - x_3 y_2, x_3 y_1 - x_1 y_3, x_1 y_2 - x_2 y_1),$$

که در آن $X \times Y$ همان ضرب خارجی دو بردار X و Y می‌باشد.

نکته ۱۰.۱.۱ دقت کنید که $[[x, y], z]$ الزاماً، برابر $[x, [y, z]]$ نیست. به عنوان

مثال فرض کنید $A = \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$, $B = \begin{pmatrix} 0 & 2 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$ و $C = \begin{pmatrix} 0 & 2 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$. در این صورت با

استفاده از مثال ۷.۱.۱ قسمت (الف) داریم: $[[A, B], C] = \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 0 & -2 \end{pmatrix}$ ، در حالی که

$$[A, [B, C]] = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ -4 & 0 \end{pmatrix}. \text{ بنابراین ضرب لی در حالت کلی شرکت پذیر نیست.}$$

تعریف ۱۱.۱.۱ فضای برداری حقیقی $H(n)$ از بعد $2n + 1$ با پایه‌ی

{به ازای هر $1 \leq i \leq n$ $\{x_i, y_i, w\}$ که تنها حاصل ضرب‌های لی ناصفر روی عناصر

پایه‌اش به صورت $[x_i, y_j] = -[y_i, x_i] = w$ (سایر ضرب‌های لی صفر

می‌باشد)، جبر لی هایزنبرگ^۷ نامیده می‌شود. به سادگی می‌توان دید که $H(n)$

زیرفضای $gl(n+1, \mathbb{R})$ است که توسط عناصری به صورت زیر پدید می‌آید:

^۶ Inner derivation

^۷ Heisenberg Lie algebra

$$H(n) = \left\{ \left(\begin{array}{cccc} x_1 & \dots & x_n & w \\ \circ & \dots & \circ & y_1 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \\ \circ & \dots & \circ & y_n \end{array} \right) \mid x_i, y_i, w \in \mathbb{R} \right\}.$$

تعریف ۱۲.۱.۱ فرض کنید L یک جبرلی از بعد متناهی روی میدان K با پایه‌ی $\beta = \{x_1, \dots, x_n\}$ باشد. به ازای هر $1 \leq i, j \leq n$ اسکالرهایی مانند $a_{ij}^k \in K$ وجود دارند به طوری که

$$[x_i, x_j] = \sum_{k=1}^n a_{ij}^k x_k,$$

مجموعه اسکالرهای a_{ij}^k ، ثابت‌های ساختاری^۸ برای L نسبت به پایه‌ی β نامیده می‌شوند. این اسکالرها وابسته به انتخاب پایه‌ی β می‌باشند و به طور کلی پایه‌های متفاوت ثابت‌های ساختاری متفاوت را به دست می‌دهند.

نکته ۱۳.۱.۱ بنابر خطی بودن ضرب لی، برای مشخص نمودن ساختار ضرب در L ، تنها کافی است مقادیر a_{ij}^k ها معلوم شوند. با توجه به شرایط $[x_i, x_i] = \circ$ و $[x_i, x_j] = -[x_j, x_i]$ در جبرهای لی، کافی است این ثابت‌ها را به ازای $1 \leq i < j \leq n$ مشخص نمود.

تعریف ۱۴.۱.۱ فرض کنید L یک جبرلی روی میدان K باشد. در این صورت

الف) زیرفضای برداری $H \subseteq L$ زیر جبرلی^۹ از L نامیده می‌شود و با نماد $H \leq L$ نشان داده می‌شود هرگاه به ازای هر $x, y \in H$ ، $[x, y] \in H$.

به عبارت دیگر H زیر جبرلی است هرگاه با ضرب القا شده از L دارای ساختار جبرلی باشد.

^۸ Structure constants

^۹ Subalgebra

(ب) زیرجبر I ایدآل^{۱۰} L نامیده می‌شود و با $I \trianglelefteq L$ نشان داده می‌شود هرگاه به ازای هر $y \in L$ و هر $x \in I$ ، $[x, y] \in I$.

لازم نیست بین ایدآل‌های چپ و راست تمایز قائل شویم زیرا $[x, y] = -[y, x]$ ، بنابراین در نظریه جبرهای لی تفاوتی بین ایدآل‌های چپ و ایدآل‌های راست وجود ندارد، یعنی هر ایدآل دوطرفه است.

جبر لی L خودش یک ایدآل L است، $\{0\}$ نیز یک ایدآل L است. $\{0\}$ و L ایدآل‌های بدیهی^{۱۱} L نامیده می‌شوند.

جبر لی L ساده^{۱۲} نامیده می‌شود، هرگاه تنها ایدآل‌های آن، ایدآل‌های بدیهی باشند.

(ج) اگر I ایدآلی از جبر لی L باشد، آنگاه I یک زیرفضای L است. همچنین به ازای هر $z \in L$ هم‌دسته‌ی $z + I = \{z + x \mid x \in I\}$ است و فضای برداری خارج‌قسمتی

$$\frac{L}{I} = \{z + I \mid z \in L\}.$$

ادعا می‌کنیم که براکت لی روی L/I به ازای هر $w, z \in L$ به صورت

$$[w + I, z + I] := [w, z] + I,$$

تعریف می‌شود.

در اینجا براکت سمت راست براکت لی در L است.

برای اینکه مطمئن شویم براکت لی روی L/I خوش تعریف است باید نشان دهیم که $[w, z] + I$ تنها به هم‌دسته‌های شامل w و z وابسته است.

Ideal^{۱۰}

Trivial ideals^{۱۱}

Simple^{۱۲}

فرض کنیم $w + I = w' + I$ و $z + I = z' + I$. در این صورت $w - w' \in I$ و $z - z' \in I$. بنابراین دوخطی بودن براکت لی در L ،

$$\begin{aligned} [w, z] &= [w' + (w - w'), z' + (z - z')] \\ &= [w', z'] + [w - w', z'] + [w', z - z'] + [w - w', z - z'], \end{aligned}$$

که سه جمعونند آخر در I هستند. بنابراین $[w' + I, z' + I] = [w', z'] + I$ ، به طور مشابه ثابت می شود که $[w + I, z + I] = [w, z] + I$ و طبق فرض $w + I = w' + I$ و $z + I = z' + I$ پس داریم $[w' + I, z' + I] = [w, z] + I$.

L/I با ضرب لی بالا یک جبر لی خارج قسمتی (یا فاکتور)^{۱۳} از L بوسیله I نامیده می شود.

(د) اگر $X \subseteq L$ ، آنگاه اشتراک تمام زیرجبرهای L که شامل X هستند زیرجبر تولید شده توسط X نامیده می شود و با نماد $\langle X \rangle$ نشان داده می شود. در واقع $\langle X \rangle$ ، کوچکترین زیرجبر از L شامل X است.

(ه) زیرمجموعه X یک مجموعه مولد برای L نامیده می شود هرگاه $L = \langle X \rangle$. جبر لی L با تولید متناهی نامیده می شود هرگاه X مجموعه ای متناهی باشد. هرگاه X یک مجموعه ی مولد برای L با کمترین عدد اصلی باشد، آنگاه $Card(X)$ تعداد مولد کمین L نامیده می شود و با $d(L)$ نشان داده می شود.

مثال ۱۵.۱.۱

(الف) فرض کنیم $\mathfrak{b}(n, K)$ ، $\mathfrak{n}(n, K)$ و $\mathfrak{sl}(n, K)$ به ترتیب فضای ماتریس های بالامثلثی، بالامثلثی اکید و ماتریس های با اثر صفر باشند. در این صورت هر سه

^{۱۳} Quotient or factor algebra

زیرجبرهایی از $\mathfrak{gl}(n, K)$ می‌باشند. یادآوری می‌کنیم که اثریک ماتریس مربعی مجموع عناصر قطری اش است و $\mathfrak{sl}(n, K)$ جبرخطی خاص^{۱۴} نامیده می‌شود.

(ب) $\mathfrak{sl}(n, K)$ یک ایدآل $\mathfrak{gl}(n, K)$ و $\mathfrak{n}(n, K)$ یک ایدآل $\mathfrak{b}(n, K)$ می‌باشند.

(ج) هرگاه $\text{char}K \neq 2$ باشد، آنگاه $\mathfrak{sl}(2, K)$ یک جبرلی ساده است. فرض کنیم $x = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$ ، $y = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$ و $h = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}$ یک پایه برای $\mathfrak{sl}(2, K)$ باشد، همچنین فرض کنید $[x, y] = h$ ، $[h, x] = 2x$ و $[h, y] = -2y$. فرض کنیم $I \neq 0$ یک ایدآل از $\mathfrak{sl}(2, K)$ باشد و $ax + by + ch$ یک عضو ناصفر دلخواه از I باشد، adx را دوبار روی $ax + by + ch$ به کار می‌بریم بدست می‌آوریم $-2bx \in I$ (در واقع $adx(adx(ax + by + ch))$ را محاسبه می‌کنیم و از طرفی طبق تعریف ۷.۱.۱ می‌دانیم $adx(y) = [x, y]$). ady را دوبار روی $ax + by + ch$ به کار می‌بریم بدست می‌آوریم $-2ay \in I$ ، بنابراین اگر a یا b ناصفر باشد، آنگاه I شامل هر دوی x یا y می‌باشد و در نتیجه $I = \mathfrak{sl}(2, K)$. از سوی دیگر اگر $a = b = 0$ ، آنگاه $ch \in I$ و بنابراین $h \in I$ و دوباره $I = \mathfrak{sl}(2, K)$ نتیجه می‌شود. پس $\mathfrak{sl}(2, K)$ ساده است.

۲.۱ ایدآل‌ها و همریختی‌ها

قضیه ۱.۲.۱ (تناظر بین ایدآل‌ها):

فرض کنیم I یک ایدآل از جبرلی L باشد. تناظری دوسویی بین ایدآل‌هایی از جبر خارج قسمتی L/I و ایدآل‌هایی از L که شامل I هستند وجود دارد. این تناظر به شرح زیر می‌باشد؛

اگر J یک ایدآل L شامل I باشد، آنگاه J/I یک ایدآل از L/I است. برعکس، اگر H یک ایدآل از L/I باشد، آنگاه $J = \{z \in L \mid z + I \in H\}$ تنها ایدآل از L و شامل I

است و $J/I = H$.

برهان. فرض کنیم $H \leq L/I$ باشد. در این صورت $J \supseteq I$ زیرا به ازای هر $a \in I$ داریم $a + I = I \in H$ در نتیجه $a \in J$. حال نشان می‌دهیم $J \leq L$ ، به ازای هر $j \in J$ و هر $l \in L$ داریم $j + I \in H$ و چون $H \leq L/I$ داریم $[j + I, l + I] = [j, l] + I \in H$ و طبق تعریف J داریم $[j, l] \in J$ پس $J \leq L$ و همینطور طبق تعریف J داریم $J/I = H$. نشان می‌دهیم J یکتاست. فرض کنید J' ایدآل دیگری از L با ویژگی‌های $J' \supseteq I$ و $J'/I = H$ باشد. ابتدا فرض کنیم $j' \in J'$. در این صورت $j' + I \in J'/I = H$ و طبق تعریف J ، $j' \in J$ یعنی $J' \subseteq J$. از طرف دیگر هرگاه $j \in J$ باشد، آنگاه $j + I \in H = J'/I$ و در نتیجه $j \in J'$ پس $J \subseteq J'$. بنابراین داریم $J' = J$. اثبات عکس روشن است زیرا اگر J یک ایدآل L شامل I باشد و فرض کنیم $a + I \in J/I$ و $b + I \in L/I$ باید نشان دهیم که $[a + I, b + I] \in J/I$. چون J یک ایدآل L است داریم $[a, b] \in J$ پس $[a, b] + I \in J/I$ از این رو J/I یک ایدآل از L/I است. ■

تعریف ۲.۲.۱ فرض کنید L_1 و L_2 دو جبرلی روی میدان K باشند. در این صورت همریختی K -مدولی $\varphi: L_1 \rightarrow L_2$ یک همریختی (لی)^{۱۵} نامیده می‌شود هرگاه به ازای هر $x, y \in L_1$

$$\varphi([x, y]) = [\varphi(x), \varphi(y)].$$

توجه شود که در تساوی بالا براکت سمت چپ در L_1 و براکت سمت راست در L_2 می‌باشد.

همریختی φ تکریختی است هرگاه $\text{Ker } \varphi = 0$ باشد. همچنین همریختی φ بروریختی است هرگاه $\text{Im } \varphi = L_2$. به علاوه همریختی φ یکریختی^{۱۶} نامیده می‌شود هرگاه

^{۱۵} Homomorphism

^{۱۶} Isomorphism

دوسویی^{۱۷} (هم تکریختی و هم بروریختی) باشد. گروه همه‌ی یکریختی‌های L را با $Aut(L)$ نشان می‌دهند و مجموعه همه‌ی همریختی‌ها از L به خودش را با $End(L)$ نشان می‌دهیم.

نکته ۳.۲.۱ به آسانی دیده می‌شود که اگر $\varphi : L_1 \rightarrow L_2$ یک همریختی باشد، آنگاه هسته‌ی φ ، $Ker\varphi$ ، یک ایدآل از L_1 است؛ در واقع اگر $x \in Ker\varphi$ و $\varphi(x) = 0$ و اگر $y \in L_1$ عضو دلخواهی باشد، آنگاه $[\varphi(x), \varphi(y)] = \varphi([x, y]) = 0$ پس $[x, y] \in Ker\varphi$.

به وضوح برد φ ، $Im\varphi$ ، یک زیرجبر لی L_2 می‌باشد. (فرض کنیم $x, y \in Im\varphi$ باشند. در این صورت $x', y' \in L_1$ وجود دارند به طوری که $\varphi(x') = x$ و $\varphi(y') = y$. حال داریم:

$$\varphi[x', y'] = [\varphi(x'), \varphi(y')] = [x, y] \in Im\varphi.)$$

برای هر ایدآل I در L ، همریختی $\pi : L \rightarrow L/I$ با ضابطه‌ی $\pi(x) = x + I$ بروریختی طبیعی نامیده می‌شود.

مثال ۴.۲.۱ یک همریختی بسیار مهم همریختی الحاقی^{۱۸} است. اگر L یک جبر لی باشد، تعریف می‌کنیم:

$$ad : L \rightarrow gl(L)$$

به ازای هر $x, y \in L$ قرار می‌دهیم $(ad_x)(y) := [x, y]$.

از دوخطی بودن براکت لی نتیجه می‌شود که نگاشت ad_x برای هر $x \in L$ خطی است. به دلیل یکسان، نگاشت $x \mapsto ad_x$ نیز خطی است. بنابراین برای اینکه نشان دهیم ad یک همریختی است لازم است رابطه زیر را به ازای هر $x, y \in L$ بررسی کنیم:

$$ad([x, y]) = ad_x \circ ad_y - ad_y \circ ad_x,$$

^{۱۷} Bijective

^{۱۸} Adjoint homomorphism

معلوم می شود که این با اتحاد ژاکوبی معادل است.

قضیه ۵.۲.۱ قضایای یکرختی :

الف) اگر $\varphi : L_1 \rightarrow L_2$ یک همریختی جبرهای لی باشد، آنگاه

$$\frac{L_1}{\text{Ker}\varphi} \cong \text{Im}\varphi.$$

ب) اگر I و J ایدآلهایی از جبر لی L باشند، آنگاه

$$\frac{I+J}{J} \cong \frac{I}{I \cap J}.$$

ج) اگر I و J ایدآلهایی از جبر لی L باشند به طوری که $I \subseteq J$ ، آنگاه J/I ایدآلی از L/I است و

$$\frac{L/I}{J/I} \cong \frac{L}{J}.$$

قسمت‌های (الف)، (ب) و (ج) از این قضیه به ترتیب قضیه‌های اول، دوم و سوم یکرختی نامیده می‌شوند.

برهان. الف):

نگاشت $\bar{\varphi} : L_1/\text{Ker}\varphi \rightarrow \text{Im}\varphi$ را در نظر می‌گیریم به طوری که به ازای هر $x \in L_1$

داریم $\bar{\varphi}(x + \text{Ker}\varphi) = \varphi(x)$. ابتدا نشان می‌دهیم این نگاشت خوش تعریف است:

فرض کنیم $x + \text{Ker}\varphi = x' + \text{Ker}\varphi$ ، داریم

$$x - x' \in \text{Ker}\varphi \Rightarrow \varphi(x) - \varphi(x') = \varphi(x - x') = 0 \Rightarrow \varphi(x) = \varphi(x').$$

پوشایی $\bar{\varphi}$ واضح است. حال ثابت می‌کنیم که همریختی لی است:

$$\begin{aligned} \bar{\varphi}((x + \text{Ker}\varphi) + (x' + \text{Ker}\varphi)) &= \bar{\varphi}((x + x') + \text{Ker}\varphi) \\ &= \varphi(x + x') = \varphi(x) + \varphi(x') \\ &= \bar{\varphi}(x + \text{Ker}\varphi) + \bar{\varphi}(x' + \text{Ker}\varphi). \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\bar{\varphi}((x + Ker\varphi)(x' + Ker\varphi)) &= \bar{\varphi}((xx') + Ker\varphi) = \varphi(xx') = \varphi(x)\varphi(x') \\ &= \bar{\varphi}(x + Ker\varphi)\bar{\varphi}(x' + Ker\varphi).\end{aligned}$$

$$\bar{\varphi}(\lambda_{L\setminus/Ker\varphi}) = \bar{\varphi}(\lambda_{L\setminus} + Ker\varphi) = \varphi(\lambda_{L\setminus}) = \lambda_{L\setminus}.$$

$$\begin{aligned}\bar{\varphi}([x + Ker\varphi, x' + Ker\varphi]) &= \bar{\varphi}([x, x'] + Ker\varphi) = \varphi([x, x']) = [\varphi(x), \varphi(x')] \\ &= [\bar{\varphi}(x + Ker\varphi), \bar{\varphi}(x' + Ker\varphi)].\end{aligned}$$

در نهایت ثابت می‌کنیم که $\bar{\varphi}$ یک به یک است:

فرض کنیم $\bar{\varphi}(x + Ker\varphi) = \bar{\varphi}(x' + Ker\varphi)$ در نتیجه

$$\varphi(x) = \varphi(x') \Rightarrow \varphi(x) - \varphi(x') = \varphi(x - x') = 0$$

$$\Rightarrow x - x' \in Ker\varphi \Rightarrow x + Ker\varphi = x' + Ker\varphi.$$

نتیجه مورد نظر حاصل می‌شود.

(ب):

نگاشت $\bar{\varphi} : I \rightarrow (I + J)/J$ با ضابطه $\bar{\varphi}(i) = i + J$ (به ازای هر $i \in I$) را در نظر

می‌گیریم. نشان می‌دهیم که همریختی لی است:

$$\bar{\varphi}(i + i') = (i + i') + J = i + J + i' + J$$

$$= \bar{\varphi}(i) + \bar{\varphi}(i').$$

$$\bar{\varphi}([i, i']) = [i, i'] + J = [i + J, i' + J]$$

$$= [\bar{\varphi}(i), \bar{\varphi}(i')].$$

اثبات پوشایی:

فرض کنیم $i' + j' + J \in (I + J)/J$. در این صورت $i' + j' + J = i' + J$ پس پوشایی

نتیجه می‌شود.